

Esperança contra la tristesa

Pel Papa Francesc "no és veritat que 'mentre hi ha vida hi ha esperança', com se sol dir. És més aviat al contrari: és l'esperança la que manté dempeus la vida, la protegeix, la custodia i la fa créixer. Si els homes no haguessin conreat mai l'esperança, si no s'haguessin aferrat a aquesta virtut, no haguessin sortit mai de les caveres i no haguessin deixat empremta en la història del món".

28/09/2017

El papa Francesc va al·ludir el poeta francès Charles Péguy, que "ens ha deixat pàgines estupendes sobre l'esperança" i afirma que "Déu no se sorprèn tant per la fe dels éssers humans, ni tan sols per la seva caritat; sinó que el que realment l'omple de meravella i el commou és l'esperança".

El Papa va recordar els "rostres de tanta gent que han estat en aquest món –pobres obrers, immigrants a la recerca d'un futur millor– que han lluitat tenaçment tot i l'amargor d'un avui difícil, sùmmum de tantes proves", però animats "per la confiança que els fills haurien tingut una vida més justa i més serena".

"L'esperança és l'empenta al cor de qui parteix deixant la casa, la terra,

de vegades familiars i parents, per buscar una vida millor, més digna per a si i per als seus éssers estimats".

És, a més, "l'empenta a compartir el viatge de la vida, com recorda la campanya de Càritas que inaugurem avui", va dir. "No tinguem por de compartir el viatge!, no tinguem por de compartir l'esperança!", va exclamar també.

El Bisbe de Roma va reconèixer que l'esperança "no és virtut per a gent amb l'estómac ple", i aquesta és la raó per la qual "els pobres són els primers portadors de l'esperança".

"De vegades, haver-ho tingut tot a la vida és una mala sort. Penseu en un jove al qual no se li hagi ensenyat la virtut mateixa de l'espera i de la paciència, que no ha hagut de suar res, que ha anat cremant etapes i amb 20 anys sap ja 'com va el món'. Ha estat destinat a la pitjor

condemna: la de no desitjar res.
Sembla un jove, però, la tardor ja ha arribat al seu cor".

"Tenir una ànima buida és el pitjor obstacle per a l'esperança. És un risc del qual cap pot donar-se per exclòs, perquè ser temptats contra l'esperança pot succeir també quan es recorre el camí de la vida cristiana".

Francesc també va denunciar la temptació de caure en "jornades que es converteixen en monòtones i avorrides", en què "cap valor és mereixedor de ser posat en pràctica. És l'accídia, com la definien els Pares".

I quan això passa, "el cristià sap que aquesta condició ha de ser combatuda, mai acceptada passivament". "Déu ens ha creat per a l'alegria i la felicitat, i no perquè ens quedem en pensaments melancòlics", va afegir.

El Papa va convidar llavors a "tenir cura del propi cor" per oposar-se "a les temptacions d'infelicitat, que segurament no provenen de Déu".

I quan "les nostres forces semblin flaquejar i la batalla contra l'angoixa serà particularment dura, podem sempre recórrer al nom de Jesús. Podem repetir l'oració simple de la qual podem trobar empremtes en l'Evangeli i que es va convertir en el centre de tantes tradicions espirituals cristianes: 'Senyor Jesucrist, Fill de Déu, tingueu pietat de mi que sóc un pecador!'. "

"No estem sols per combatre la desesperació. Si Jesús ha vençut el món, és capaç de vèncer en nosaltres tot allò que s'oposa al bé. Si Déu és amb nosaltres, cap ens robarà la virtut de la qual tenim absolutament necessitat de viure. Cap ens robarà l'esperança".

Font: Flama

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/papa-francesc-
audiencia-esperanca-setembre-2017/](https://opusdei.org/ca/article/papa-francesc-audiencia-esperanca-setembre-2017/)
(18/02/2026)